

10 červen 2016

Dny přátelství ZŠ Dobřany a ZŠ Brežice - Dobřany 2016

Každým rokem nová přátelství

Jak asi všichni víte, tak nás ve dnech 19. - 22. května 2016 navštívili žáci ze slovinšých Brežic. A jak celý pobyt probíhal?

19. května 2016 – DEN 1

Všichni jsme poslušně dodrželi pokyn být v 17:30 před naší školní jídelnou, všichni kromě Slovinců tu byli. Čekali jsme vteřiny, minuty, až se to proměnilo v celou věčnost, ale nečekali jsme jen na Slovince, „vynervené“ jsme sledovali také MS v hokeji, které jsme bohužel stejně prohráli, takže když konečně dorazili naši slovinští přátelé, nevěděli jsme je zrovna dvakrát nadšeně. Poté jsme se odebrali do jídelny, kde jsme zpívali

písničku We wish you a Merry Christmas. Po zpívání následovalo rozdělení do rodin, toto rozdělování prováděli čert, Mikuláš a anděl. Byli to samozřejmě naši učitelé – pan učitel Jan Hajšman jako čert, pan učitel Lukáš Palkoska jako Mikuláš a nejlepší z nejlepších pan učitel Vladislav Kouřil jako anděl. Po rozdělení jsme se pomalu odebrali do rodin a měli svůj vlastní program. První den za námi.

20. května 2016 – DEN 2

Už v 7:30 nás čekal sraz před školou. Když jsme se všichni sešli, odebrali jsme se do školy a rozdělili se na jednotlivá stanoviště, kde pro nás byly připraveny workshopy. Po workshopech nás čekalo snad to nejlepší, co mohlo. Na školní zahradu byl pro nás přivezen SNÍH! Ano, čtete dobře, sníh! A pravá zábava konečně začala. Nikdo nic neřešil a kouloval úplně každého, koho viděl. Doslova všichni (i náš pan školník) jsme se začali chovat jako malé děti a asi hodinu jsme si hráli. Ale tak co, kdo si hraje, nezlobí. Bohužel jsme se po nějaké době museli přesunout do jídelny na oběd. Po obědě naši slovinští partneři měli zkoušku v Káčku a my volně odpoledne. Po pár volných minutách, kdy jsme se o nikoho nemuseli starat (až na výjimky), následoval program v Káčku, nejdříve měli vystoupení Slovinci, a i když jsme mu nerozuměli, tak jsme se zasmáli.

Poté nám pustili Krtečka a Šíleně smutnou princeznu. Když všechno skončilo, šli jsme opět do jídelny na štědrovečerní večeři. Po jídle následovalo trochu zmatek, nikdo totiž nevěděl, co bude následovat dál, jelikož polovina Slovinců nám tvrdila, že na program dorazí se svými učiteli, a ta druhá půlka, že půjdou s námi. Po nějaké době se to přeci jen vyřešilo a my letěli domů připravit se na koncert. Když jsme dorazili do kostela sv. Víta a slyšeli jsme, co zpívají naši partneři, cítili jsme se poněkud trapně, když oni si tam zpívali Hallelujah a podobné krásné písničky, a my tam s českými koledami, no, dokážete si to představit. Po půl hodině program skončil a my jsme konečně měli zase volno. Tím pro nás skončil i druhý den.

21. května 2016 – DEN 3

O tomto dni vám moc nenapišu, měli jsme každý úplně jiný program. Většina lidí někam odjela, buď nakupovali, byli se někde projít a tak podobně a ti, co nevěděli, co s nimi mají ve volnu dělat, jeli s panem ředitelem na Šumavu. Když jsme měli všichni po vlastním programu, pár z

nás se sešlo a udělali jsme malý program na rozloučení, grilování, zpívání, tancování, hraní her, focení a spousta smíchu. Tím jsme zakončili náš třetí den.

22. května 2016 – DEN 4 (poslední)

Den, na který se nikdo z nás netěšil. Byl to čtvrtý den výměny a byl poslední. Po příjezdu ke škole jsme se pomalu začali loučit, fotit se a podobné věci. Pak nás všechny svolali na velké společné foto. Po vyfocení už to všechno začalo, objímání, loučení a slzy. Jen pár jedinců, převážně kluci, to zvládli bez slz, ale když si vezmeme, že letošní výměna byla asi

nejlepší ze všech, byl skvělý kolektiv a všichni se mezi sebou bavili, tak to bylo loučení o to těžší. Zvláště když víme, že už se s nimi jen tak nevidíme. Když už byl opravdu konec všeho a Slovinci už museli do autobusu, následovalo jen poslední „Ahoj!“, zamávání a od pondělí zase zpět do reality. (Sára, 9.A)

Pokračování na straně 3

Dny přátelství ZŠ Dobřany a ZŠ Obertraubling - Dobřany 2016

SENÁT

Závěrečná zpráva Senátu - Horní sněmovny 2016/17

Zpracovali: Erika a Adam:

Adopce na dálku

Na získání peněz pro Resty jsme uspořádali pečení vánočního cukroví, které se pak prodávalo na chodbách školy. Zbytek peněz jsme dovzbrali na Školní akademii.

Dny přátelství Německo

Opět za školní rok proběhly dvě návštěvy. My, senátoři, jsme domlouvali program pro naše německé přátele, přáli jsme si, abychom měli více volného času a naše přání bylo vyslyšeno.

Dny přátelství Slovinsko

Letos byl celý program na téma „České Vánoce“. Byla připravena mikulášská a vánoční nadílka, vánoční workshopy, vánoční koncert atd. Naše vztahy se slovinskými přáteli se opět utužily. Senátoři připravili ukázky vánočních tradic při „Štědrém večeru“.

Třídění odpadu ve třídách

Byla vyhlášena soutěž. Vznikla pracovní skupina, která pravidelně hodnotila třídění v jednotlivých třídách. Vítězná třída 9.A získala nejvíce bodů a dostala příspěvek 2.000 Kč na „školní výlet snů“.

Adventní týden

Každá třída měla ve své kmenové třídě připravit vánoční výzdobu. Porota pak vyhodnotila výzdobu všech tříd. O Adventním týdnu se také peklo a prodávalo cukroví.

Spolupráce se Školním parlamentem Masarykovy základní školy v Plzni

Senátoři se vypravili do Masarykovy ZŠ v Plzni, seznámili se s jejich školou a výukou, později zase plzeňští hosté navštívili naši školu. Potřetí jsme se setkali při programu Referendum v Dramacentru Johan v Plzni. Tam jsme také vyhodnotili poznatky ze stáží na školách.

Knihobudka

Rozhodli jsme se, že na 2. stupni zřídíme knihobudku. Řešil se provozní řád, vzhled, umístění a příprava.

Aréna

Opět se nejvíce řešil vandalismus, v jeho důsledku pak kamerový systém ve škole, a různé další připomínky spíše o mechanických problémech na škole. Žádné více důležité či závažné téma se neřešilo.

Anketa SDS (květen 2016)

Proč chodíš na Senát? Chtěla jsem to zkusit (a líbí se mi to). ✨ Chtěla jsem si to zkusit (chtěla bych i příští rok) a vybrali mě. ✨ Protože mě baví neustále o něčem mluvit a taky mě baví organizovat nějaké akce. ✨ Baví mě to. ✨ Protože mě paní učitelka vybrala. ✨ Protože mě zajímá, co tam řešíme. ✨ Protože jsem se přihlásila. ✨ Přihlásila jsem se. ✨ Protože mě to baví. ✨ Chtěl jsem chodit. ✨ Protože mě vybrala třída.

Čeho podle Tebe Senát letos dosáhl dobrého? Změnil se provoz (trochu). ✨ Trochu se zlepšil provoz před školou. ✨ Méně aut a že už předčasně jsme dokázali vybrat peníze na Resty. ✨ Zvýšení bezpečnosti před školou. ✨ Monitoringu. ✨ Menší průjezd aut ráno. ✨ Snížil dopravu. ✨ Dopravy. ✨ Zvýšil bezpečnost před školou. ✨ Omezil auta před prvním stupněm. ✨ Auta neparkují před školou.

Co se podle Tebe letos Senátu naopak nepovedlo? (6x proškrtnuto).

Nic. ✨ Bez připomínek. ✨ Nevím (3x).

Má Senát pokračovat i v dalším školním roce? Ano (8x). ✨ Určitě ano.

✨ Jistě. ✨ Určitě.

Na co se více zaměřit, čím se zabývat? Myslím, že jsme se vším zabývali tak akorát. ✨ Myslím, že ani s jednou věcí jsme to nějak nepřeháněli, ale Pohár bych příště řešila více. ✨ Zabývat se už od

začátku roku tříděním a třeba i něco vylepšit. ✨ Monitoringem(2x). ✨ Aby se děti nemlátily. ✨ Asi akcemi (2x). ✨ Zdravou stravou. ✨ Asi ne. ✨ Nevím.

Nějaké další organizační nápady: (3x proškrtnuto). ✨ Já si myslím, že takhle je to dobré akorát, možná ta jednání by mohla být 2x měsíčně. ✨ Bylo by dobré, kdyby se zapisovatelé střídali spravedlivě. ✨ Ne. ✨ Spolupráce s učiteli (2x). ✨ Nevím. ✨ Dal bych Senát první měsíc jednou, druhý měsíc dvakrát, třetí jednou atd. ✨ Nevím.

Zajímají se o dění v Senátu Tví spolužáci / kolegové? Jak? Ne (2x). ✨ Ani ne. ✨ Ne, vůbec. ✨ Co se dělo. ✨ Občas různými nápady. ✨ No nevím, ale vždy, když přijdem ze Senátu, čteme, co se dělo. ✨ Třídí odpad, poslouchají, co se probíralo. ✨ Ano zajímají, vyptávají se podrobně a mají nápady. ✨ Nevím.

Prázdninové přání senátorům / senátorkám: (5x nevyplněno). ✨ No, protože já už na prvním stupni nebudu, tak přeju, aby se jim neustále věci takhle dařily. ✨ Přeji vám hezké prázdniny, ať se vám nic nestane. ✨ Ať si užijou prázdniny a nic si nezlomí. ✨ Ať se pořádně vyspí. ✨ Přeji veselá a zábavná prázdniny. ✨ Nevím.

Den jinde aneb Ochutnávka III

Ve čtvrtek 26. 5. 2016 si členové Senátu vyjeli na další „Den jinde aneb Ochutnávka III“ do Plzně, kde pro ně byl připraven program společně s žáky z partnerské Masarykovy základní školy, s kterými se známe už z předchozích ochutnávek.

Ráno v 7:10 jsme měli sraz na nádraží. Všichni jsme si zakoupili vstupenky a pak jsme jen čekali, než přijede vlak. Po příjezdu do Plzně na nás už čekali naši kamarádi z Masarykovy školy i s jejich učitelem. Hned jsme se vydali směrem k budově Moving Station, kde se odehrával celý náš program. Po příchodu na místo jsme se po čtyřech posadili ke stolu a tam jsme probírali, co bychom chtěli změnit my na naší škole a oni na své škole v Plzni. Padly návrhy jako například povolení mobilů o přestávkách nebo jezení na chodbách. Své návrhy jsme si pak ještě říkali všichni dohromady a museli jsme ještě vymyslet, co bychom udělali pro to, aby se vše dalo uskutečnit. Naše návrhy si zapisovala paní učitelka Vlasáková i pan ředitel a teď jen počkáme, co se z toho vyvine. Po této části programu jsme se přesunuli do malého divadelního sálu, kde na nás čekaly paní Martina a Anežka, které nás provázely zbytkem programu. Posadili jsme se všichni na židle do kruhu a povídali jsme si o tom, jak snadno se rozhodujeme. Hodně lidí mělo na tuhle věc podobný názor, a tak jsme začali s další aktivitou. Téma této aktivity byla škola, konkrétně pozdní příchod. Nejřív se nás zeptali, kdo z nás přišel někdy do školy pozdě. Bylo nás opravdu hodně a jen pár lidí se nepřihlásilo. Poté následovala hra. Pravidla spočívala v tom, že šli dva lidi za dveře, my jsme vymysleli důvod, proč přišli pozdě do školy. A když přišli, tak jsme

jim museli pomoci pantomimou naznačovat důvod pozdního příchodu do školy a oni to museli uhodnout. Zdálo se to být jednoduché, ale když na předvádění došlo, tak jsme vůbec nevěděli, jak to máme předvést. No, jak byste vy předvedli, že si dělali čaj, konvice jim zkratovala, takže začalo hořet, ale hasiči uvízli na D1? Myslím, že si dokážete představit, jak směšné jsme u toho vypadali. Když jsme dohráli, rozdělili nás do skupin po pěti. Do skupin nám byly rozdány papíry a my jsme měli podle toho, co jsme měli na papírech napsáno, předvést takzvanou „živou fotografii“ a ostatní museli hádat, co předvádíme. Naše témata byla - přestávka a první den ve škole. Po skončení této aktivity jsme zůstali ve skupinkách a dostali jsme papírky, na kterých jsme měli napsány informace o postavě, kterou se v následující aktivitě staneme. V každé skupině měli všichni vždy stejný věk. Nám bylo 62 let. Ze začátku jsme nebyli moc nadšení, ale nakonec nám to ani tak nevadilo. O co v aktivitě šlo? Žili jsme v obci Klobouky, kde se měl stavět přivaděč k dálnici D2, ale aby se mohl postavit, tak se musela zbourat škola a také odstranit nějaké zahrádky. A my jsme měli rozhodnout, jestli se stavba přivaděče uskuteční nebo ne. Na papírcích jsme měli také napsáno, jestli jsme občan, ekolog, nebo jestli pracujeme ve stavební firmě. Ekologové nás měli přesvědčit tak, abychom stavbu nechtěli, a stavební firma opačně, stavbu přivaděče jsme měli chtít. Mezitím jsme samozřejmě měli pauzu na oběd. Ke konci programu jsme všichni napsali svůj hlas, zda přivaděč chceme, nebo nechceme. Nakonec se rozhodlo, že se přivaděč stavět nebude, což bylo pro mnoho lidí zklamání, ale nakonec se s tím všichni srovnali.

Dny přátelství ZŠ Dobřany a ZŠ Brežice - Dobřany 2016 (dokončení ze str. 1) Pátek se Slovinci

Mému slovinskému hostovi Alešovi se v pátek ráno moc vstávat nechtělo, není divu... Po dlouhém čtvrtku jsme museli být u školy normálně před první hodinou. Čekal nás den plný workshopů. Hned na prvním stanovišti nás očekával pan učitel Kouřil a jízda na lyžích (dřevěné hranoly připevněné k nohám, kdy jsme se museli společnými a sehraými kroky posouvat kupředu). To nebylo všechno! Na tom samém stanovišti se ještě sáňkovalo na desce s kolečky, na které ležíte a odrážíte se rukama. Po splnění těchto úkolů byl čas na přesun na stanoviště číslo dvě, k paní učitelce Vlasákové. Zde jsme stříleli na hokejovou bránu. Při dalším úkolu na tomto zastavení musel mít závodník oblečené zimní ošacení, ve kterém ještě oběhl strom a vše předal dalšímu. Sebrat ze země klíč v rukavicích bylo to nejtěžší na tomto stanovišti. V tělocvičně na nás čekalo koulování, i když jen papírovými koulemi a zápas v hokeji s gumovým kroužkem. Náš tým Čecháčků porazil s celkovým skóre 16:2 všechny tři soupeře (jeden tým Čechů a dva týmy Slovinců). V hodu už to taková sláva

nebyla. Po vyfasované a sněžené svačině jsme spěchali k paní učitelce Ratajové s „pečením“ nepečeného vánočního cukroví. Vytvářeli jsme tatrunkové kuličky a banánové jednohubky. Měli jsme rychle hotovo, a tak jsme si ještě se slovinskými přáteli zahráli židličkovanou. Na posledním stanovišti u paní učitelky Fekerlové jsme vyráběli různé vánoční dekorace – řetěz, svícen... Hurá! Zrovna přivezli na školní zahradu ze zimního stadionu tak moc očekávaný sníh na koulovačku. Před obědem se všichni při této, v květnu netradiční, zábavě pořádně vyblbli. K obědu byla sice tematická, ale ne příliš oblíbená čočka. Odpolední program byl předem dán časovým harmonogramem, který trochu pokulhával. Nejprve zkouška v Káčku a pak vystoupení slovinských spolužáků. Celou akci zakončilo promítání Krtečka a štědrovečerní pohádky Šíleně smutná princezna. Myslím, že štědrovečerní večeři v jídelně a předávání dárků si všichni náležitě užili. Tečkou za celým dnem nabitým zábavou byl koncert v kostele sv. Víta. (Filip, 6.B)

Silvestrovský výšlap

V sobotu 21. 5. 2016 jsme se Slovinci vyrazili na Šumavu po stopách šumavských jezer. V Dobřanech jsme se rozdělili do týmů a dostali svačinu a pití. Pak už nasedli do vlaku a jeli směr Špičák. Hned po příjezdu jsme museli šplhat do kopce. Chodili jsme různě namíchaní. Chvilí jenom skupina Čechů, chvíli jsme se namíchali se Slovinci. Nejdříve jsme přešli pár sjezdovek, potom jsme zašli do lesa. Dorazili jsme k prvnímu jezeru, Čertovu jezeru. Menší pauza a šlapem dál. Následovalo Černé jezero. U obou

jezer jsme se vyfotili. Po prohlédnutí okolí jezera jsme vyrazili zpátky na nádraží. Když jsme dorazili, měli jsme volno na oběd. Pak už přijel vlak a my se konečně dostali po dlouhém a namáhavém dni domů. Moje Slovinky, když se dozvěděly, že pojedeme na Šumavu, moc šťastné nebyly, jelikož nemají rády chodzení. Ale nakonec byly nadšené a šťastné, protože jsme utvrdili naše vztahy a stali se z nás přátelé. (Vojta, 9.A)

Listování aneb Hra s knížkou

Listování je projekt, který představuje zábavné knihy formou divadelního ztvárnění. Listování je určeno všem generacím. Letos k nám Listování opět zavítalo. Přijel k nám herec Pavel Oubram a herečka Věra Hollá. Přestavili knížky - Straka v říši entropie, která je o fyzikálních pokusech, a Mé dětství v socialismu. Tato kniha je sbírkou vzpomínek známých osobností, které vzpomínají na dobu socialismu. (Dáša a Míša, 7.C)

Dne 5. 5. 2016 proběhla představení knih - Straka v říši entropie a Mé dětství v socialismu v tělocvičně 2. stupně. Na představení dorazily nejprve šesté a sedmé třídy, poté osmé a deváté ročníky. Posadili jsme se na lavičku a vpředu na nás už čekali herci, aby nám představili knihu, která souvisí s fyzikálními zákony. Své herecké umění nám představili Věra Hollá a Pavel Oubram. Představení se někomu líbilo někomu ne, mně osobně se nelíbilo. Možná za to nemohla knížka, ale herečka, která mi byla nesympatická. Některé pasáže mi přišly až moc dětinské. Byla bych ráda, kdyby příští rok přijel i Lukáš Hejlík, kterého známe, a loňské představení s ním se nám moc líbilo. (Niki, 7.C)

Poděkování: Děkujeme městu Dobřany a knihovně za finanční podporu a zorganizování Listování u nás v Dobřanech.

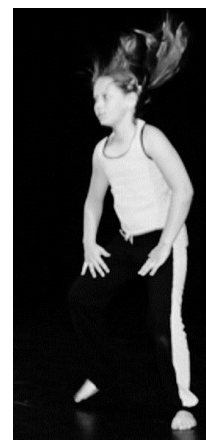
ŠKOLNÍ AKADEMIE

Dne 10. 5. se konala školní akademie, které se účastnila i naše „talentovaná třída“. Celé to začalo v 8:10 generálkou. Na té jsme sledovali vystoupení ostatních, která byla dost dobrá. A pak jsme nakonec přišli na řadu my. Úsměvné bylo to, že zrovna v době generálky netekla voda, tudíž jsme si nemohli umýt ruce, ale co hůř, nešlo ani splachovat. Generálka ale proběhla úspěšně a pak jsme dostali cca pětihodinové volno. Až pak jsme šli na samotné vystoupení v 16:00, následně pak ještě na vystoupení v 18:00, ale to jsme tam už čekali. Naše třída měla další den vyjet na třídní výlet. Takže čtyři super dny za sebou.

Radka 5. B

Vystupovali jsme na školní akademii, která se koná každý rok. Sešli se tam děti, které si připravili vystoupení. Přišli se tam podívat příbuzní i přátelé. Já jsem vystupovala se souborem Hvězdičky, které byly jako první na řadě. Poté jsme si šli sednout na schody a dívat se na ostatní čísla. Bylo tam celkem jedenáct vystoupení a představení trvalo víc jak hodinu. Vystupovaly tam děti z prvního stupně a třeba si připravily pohádku nebo komedii. Vše se mi moc líbilo.

Julie 3. A

Ve čtvrtek 19. 5. k nám přijely děti z partnerské školy z Brežic. V pátek jsme procházeli stanoviště na

PLZEŇSKA

30. 5. se konal 11. ročník školní olympiády. Celková vítězová jednotlivých ročníků:

Krajské kolo přírodovědné soutěže Zlatého listu Svojkovice 21. 5. 2016

Naše první dojmy po stezce: „Užil jsem si to.“ (Vojta) - „Jsem ráda, že to mám za sebou, ale jinak to bylo super.“ (Ema) - „Je to projety.“ (Tereza) - „Špatný, nervózní, strach z vynechání.“ (Klára) - „Chce se mi spát.“ (Julča) - „Nervozita.“ (David) - „Bylo to těžké.“ (Vašek) - „Krátká stezka v porovnání s loňskou trasou.“ (Pepa) - „Nervozita.“ (Ondra) - „Užité, ale bála jsem se, že budeme poslední.“ (Ája) - „Radost z konce a doufala jsem, že jsme správně určili trasu (?).“ (Kristýna).

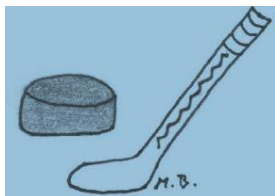
Naše cesta na „Zlaťák“ začala v sobotu ráno srazem v 7:10 na nádraží. V 7:28 jsme vyjeli z Dobřan do Plzně, kde jsme přestoupili a vydali se do Svojkovic. Zde jsme se přidali k ostatním skupinám a vydali se pěšky k lesu. Po zahájení a vyplnění průkazek jednotlivé hlídky vycházely v desetiminutových intervalech na stezku. Naše mladší skupina startovala jako první v 9:10 a 9:50, a my starší jsme se dostali na trať v 10:40 a 11:20.

Na stezce nás čekali odborníci s obtížnými otázkami na těchto stanovištích: obhajoba práce pro přírodu, botanika, ornitologie, plazi a obojživelníci, dendrologie, omitologie, hmyz, savci. Během stezky jsme ještě plnili průběžné úkoly – určovali jsme označené přírodniny na trase a zaznamenávali jsme je do průkazky. Po doběhnutí jsme měli přestávku (než dorazily

všechny skupiny), kterou jsme vyplnili „trávní bitvou“ na posekané louce, hvězdami, přemety a různým protahováním těla, prostě jsme si užili celodenní pobyt v pěkné přírodě za slunečného počasí. A pak přišlo vyhlášení – mladší skupina se umístila na 4. místě (z pěti) a my starší jsme skončili na 2. místě (ze čtyř). Mrzelo nás všechny (až na Julču, ta to nedala najevo), že jsme až na 2. místě, protože minulý rok jsme byli první, ale jsme odhodlaní zabojet příští rok znovu. Po rozdání cen jsme se rozloučili a vydali na cestu domů. Na zastávce Svojkovice jsme unaveni čekali na vlak a vstřebávali zážitky, někdo podřimoval a někdo psal. Tímto děkujeme paní učitelce Boudové za trpělivost a snahu to s námi vydržet. (Sepsala Ája, 7.B)

Paní učitelka Boudová: Dalo se s Vámi vydržet, jste parta nadšenců. Doufám, že Vás výsledek a zkušenosti z letošního „Zlaťáku“ neodradí a naopak motivují do další přípravy a příští rok „všem ukážete“ – jak jste slíbili po vyhlášení výsledků. Díky za Vaši snahu dělat více než jsou Vaše školní povinnosti, za Vaši odvahu postavit se na start tak náročných soutěží, jakou „Zlaťák“ je a za Vaše nadšení, které nám vyučujícím dodává elán, že má smysl s Vámi pracovat a dát Vám příležitost účastnit se „Zlaťáku“ i nadále.

Kalifornie v Dobřanech

Dne 27. 4. 2016 zavítali do naší školní jídelny hráči z plzeňské Škodovky - Michal Dvořák a Ryan Hollweg. Skupinka vybraných žáků přišla do školní jídelny, kde zrovna naše hvězdy obědvaly. Dostali jsme od paní vedoucí bonboniéru, kterou jsme se „zpěvem“ předali hráči s

číslem 44, Ryanu Hollwegovi, protože měl před týdnem narozeniny. Poté jsme si posedali a diskuze mohla začít, Bohužel byla jen s Hollwegem. Dozvěděli jsme se spoustu informací jako třeba, že má rád ovocné knedlíky, že miluje plzeňské pivo a že v play-off fandil Spartě (vysvětlil to tím, že pokud vyhraje, tak se může chlubit, že hrál s mistry). Po necelé hodině diskuze přišla na řadu autogramiáda a focení. Pak pro

nás přišel pan učitel Kouřil a my jsme museli odejít zpátky na vyučování. Rozloučili jsme se, a tak se někomu splnil jeho celoživotní sen. Rozhovor s R. Hollwegem na vás čeká v zářijovém čísle. Myslím, že se máte na co těšit. **Poděkování paní R. Černé za organizaci setkání s hokejisty.** (Sári, 9.A)

Folklorní soubor z Těrchové

Dne 27. 5. 2016 jsme šli do kina Káčko, kam se vydaly všechny šesté, sedmé a osmé třídy. Vystoupení začalo okolo 11. hodiny. Přišel pan Bobaň a povídal o historii folkloru, vyprávěl příběhy a potom následovalo vystoupení mladých folkloristů. Sledovali jsme představení hodinu. Uteklo to celkem rychle, vlastně rychleji než jsem čekala. Myslela jsem si, že to bude hrozné, ale moc se mi vystoupení líbilo. Z jejich zpěvu mě sice bolely uši, ale na druhou stranu se mi moc líbil tanec a jejich kroje, které v průběhu představení měnili podle historie. I když se mi kroje nelíbí, tyhle nebyly vůbec špatné. Na konci všichni bouřlivě tleskali až na pár jedinců, takže se to asi všem líbilo. (Niki, 7.C)

Sladoleď

Sladoleď, česky zmrzlina, je chlazený nebo spíše mražený mlcný výrobek. Jak už nadpis ve slovinštině napovídá, jedná se o ochucenou kašovitou směs smetany (mléka), cukru, vajec a aromatických přísad (vanilka, čokoláda, pistácie...). Zmrzlina má v dnešní době ohromnou řadu příchutí, od klasických až po tak originální jako okurka, citronová sušenka, karotka, červená řepa nebo kopr. Ochucený pokrm z ledu, sněhu a medu (ovocné štávy) znali již ve starověkém Řecku a Egyptě. O vzniku opravdové zmrzliny se teď už můžeme jen dohadovat. Jedna verze udává, že zmrzlinu rozšířili Mongolové. Z jiných variant vyplývá, že na začátku byli Čiřané, kteří recept předali Peršanům a

Arabům, od těch se pak dostal do rukou Itálií. Právě Itálii a její cukráře si spousta z nás jist vybaví, když se řekne zmrzlina. Dnes bohužel najdeme kvalitní zmrzlinu jen zřídka. Většinou se krm objevující se na pultech skládá z levnějších rostlinných tuků, olejů a barviv. Pokud se ještě vrátíme do historie, důležitý je rok 1903, kdy byl vydán patent na zmrzlinový kornout. Kromě slovinštiny sladoleďu je Čechům známý anglický název ICE CREAM.

Prázdniny se blíží, vysoké teploty také, hurá na zmrzlinu!

(Filip, 6.B)

Rozhovor s panem Žďánským

Co vás přivedlo k tomu, abyste vůbec založili dobřanskou zmrzlinářství? Tak zhruba v roce 1999-2000 přišel Lenčín (manželka pana Žďánskho) tatínek s tím, že v Sušici prodávají stroje za rozumn peníze a jestli to nechceme dělat. My jsme říkali, že ani ne. Ale on tak zhruba za týden přijel a přivezl stroj. Takže jsme se začali vzdlavat a začali jsme točit. **Co všechno jste museli vědět, abyste mohli točit zmrzlinu?** Nic jsme nevěděli, všechno jsme se museli naučit. Měli jsme výhodu, že Lenčina teta točila zmrzlinu. Pro začátek nám dala alespoň základní rady. Museli jsme absolvovat nějaké kurzy, abychom měli nějaké potravinářské minimum. **Jak byste srovnal váš úplně první den, kdy jste měli jeden stroj a pár zákazníků, a současnost, kdy máte narváno a už máte tři stroje a nestiháte?** No, to se asi nedá srovnat. První den jsme přišli my jako rodina. Každý jsme si dali povinn zmrzlinu. Druhý den přišly sousedky, to bylo ještě v Alšově ulici. A pomalu se lidi nabalovali, nabalovali. Řekli si to mezi sebou a přibývali a přibývali, až jsme to dopravovali takhle daleko. **Takže chápu dobře, že jste neměli za cíl začít se zmrzlinou živit.** Ne ne, původně to bylo jako přivýdělek přि zaměstnání. Nejdřív opustila zaměstnání Lenka a šla dělat zmrzlinu na plný úvazek. Před šesti lety jsem odešel i já. **Teď to berete jako vaše oficiální zaměstnání?** Teď je to naše oficiální zaměstnání. **Když jsme u vašich začátků, jaká byla vaše úplně první zmrzlina, kterou jste vyrobili?** Určit vanilková a k ní asi okoládová. **Nemohli byste prosím našim čtenářům popsat, jak probíhá celý váš den od rána, když se vzbudíte až do noci, kdy máte vlastně „padla“?** To je těžká otázka. Když vstaneme, tak si dojdeme pro snídani. Když je trochu víc času, tak si jdeme uvařit i oběd. Někdy taky nestiháme, vaří babička. Tak kolem devát - půl desát vyrážíme na stánek a tady jsme do deseti do jedenácti do večera. Taky do půlnoci, když jsou akce. Když je v létě hezk počasí o prázdninách, pak si zdřimneme na chvíli, uděláme ještě papíry, doděláme, co je potřeba a v jednu – ve dvě jdeme spát. A ráno začínáme znovu. **Jak probíhá výroba zmrzliny nebo tříst?** Tak teď si děláme veškerou výrobu sami. Dřív jsme používali pytlík, který se rozřel s vodou a teď už si vyrábíme všechno od A až do ZET. To znamená, že ovocná zmrzlina je z vody, ovoce, trošky cukru a zahušťovadla. Mléčná nebo smetanová zmrzlina obsahuje místo vody mléko a smetanu. **Máte naplánováno, co bude předem za přichut, nebo se rozhodujete podle chuti v daný moment?** Většinou je to tak, že se rozhodujeme až ten den, protože když přivezou ovoce, tak kolikrát třeba není zral, nebo si někdy myslíme, že ovoce bude až další den či pozítřív, ale musíme ho zpracovat dřív, protože je naopak pezrál. Tady chybí trhy, kam by člověk mohl zajít. Třeba Italové – zmrzlináři chodí nakupovat večer na

trhy, prodejci jim to prodají mnohem levněji a to ovoce tím, jak leží celý den na sluníčku, tak ještě krásně dozraje, což tady bohužel nelze. A taky záleží trochu na počasí, když je zima, tak není dobré dělat citronovou zmrzlinu. A když je chladněji, tak lidi si dají radši smetanové zmrzliny neř ovocné. A když je horko, děláme víc ovocných zmrzlin, osvěžujících. **Když jste zmínil Itálii, kde všude jste byl kvůli zmrzlině? Kde všude jste byli s rodinou za poznáním tajemství zmrzliny?** Tak většinou právě v t Itálii, tam jezdíme pravideln na veletrhy, na různé semináře. Pak jsme byli třeba na Kypru, tam jsme ještě ochutnávali. Všude kam přijedeme, musíme samozřejmě ochutnat, co tam mají za dobroty. **Když to pořád musíte ochutnávat, jestli je zmrzlina nebo tříst' v pořádku, abyste ji mohli prodávat, tak jak to poznáte – vidíte to nebo vám to ukáže stroj nebo to už odhadnete od oka?** Receptury jsme museli hodně upravit, protože v jižních krajích se víc sladí, tam jsou zmrzliny sladší. A samozřejmě musíme upravovat zmrzlinu podle sladkosti ovoce, podle jeho zralosti. Smetanové a mléčné zmrzliny se víceméně dlájí podle stejné receptury celý rok. Samozřejmě musíme i ochutnávat jako kuchaři. **Jak přichut v Dobřanech vedou?** To je člověk od člověka. Jsou tací, kteří chodí jenom na takové ty raritní. Jsou i tací, kteří prost nedají dopustit na kombinaci vanilka – okoláda, jahoda, pistácie. I když naše pistácie, to je kapitola sama pro sebe, protože všude jinde je zelená pistácie, což my nemáme. My ji děláme z ořívku, takže ji máme šedozelelou. **Nedávno jsem tu byl a viděl jsem, že jste dláli parmazán a taky pampelišku. A v pátek jste měli ještě fialku. Jak jste vytvořili tyto přichut? Dělá se to ze sirupu, což se dá dneska běžně koupit. Ty fialky byl letos problém, ale pampeliřkový sirup se dá dneska běžně koupit. Je to víceméně to, co se prodává v lékárnách, nebo ve zdrav výživě. Jak vás vůbec napadlo dělat takové přichut? Tak jak jsem řikal, něco jsme viděli na veletrzích, o něco si řeknou lidi. Takže zkoušíme. Buď to jde, nebo nejde. **Prozradíte nám něco o budoucnosti? Jestli máte nějaké plány. Na co se mohou těšit obyvatel Dobřan?** Nějaké novinky ještě určit budou, ale to asi zatím nebudeme prozrazovat. A letos máme taky poprvé veganskou zmrzlinu. (Filip, 9.A; přepsala Míša, 7.C)**

Vozembach oslavil dekádu své existence

Dětská lidová muzika Vozembach letos oslavila 10 let od svého založení. Soubor byl založen v roce 2006 a za tch 10 let navštívil několik festivalů, několik zemí a zúčastnil se t soutěží. V roce 2009 to bylo celostátní kolo v Kyjov, kde získal 2. místo, v letech 2012 a 2015 celostátní kolo v Mikulov, kde soubor vyhrál. V pátek 27. 5. proběhl slavnostní koncert v Káčku. Program vymýšleli členové Vozembachu. Byl rozdělen na zastavení a každ zastavení se věnovalo něčemu jinému a bylo jinak zpracované. 1. zastavení měl v režii soubor Osminka z partnerské Taussigovy školy, Osminka nás totiž navedla k založení souboru. Další zastavení byl Malý Vozembach, který je přípravkou pro velký Vozembach. Následovalo zastavení představující kroje, ve kterých vystupujeme. První se ukázala „modelka“ ve starém chodském kroji, jako druhá se potom objevila „modelka“ v tradičním plzeňském kroji. V kroji, ve kterém vystupujeme teď. Dále jsme řekli pár slov o festivalech a

příchodách. Následně jsme děkovali našim učitelům. Dkování nebylo v programu, cel proběhlo „natajno“. Učitelům jsme dali hrníček s naší fotkou, dort a zazpívali upravenou píseň. Dohnali jsme je k slzám. Pak se už jelo podle programu. Na řadu přišly soutěže, při kterých jsme děkovali našim rodičům, jakořto našemu fanklubu. V rámci oslav jsme si pozvali soubor Bobáňovci z Terchov, se kterými jsme se seznámili na Muzických, hudebních dílnách ve Strážnici. Bobáňovci zahráli, zatančili a na řadu přišlo společné íslo. Na konci koncertu jsme sklídili potlesk ve stoje. Koncert byl opravdu nádherný a povedený. Další den byly Májové slavnosti, při kterých jsme šli v průvodu a hráli na náměstí. Po „májovkách“ jsme měli soukromou přty v „hudebce“. Oslavovali jsme se Slováky celou noc. Od vedoucích jsme ten večer dostali mikiny a trička Vozembach. Myslím, že jsme naše desetiletí oslavili opravdu poctiv. Ještě t dny potom jsme nemohli mluvit. (Vojta, 9.A)

Pohár rozhlasu

Dne 17. 5. 2016 jsme my, starší žákyně, vyrazily do Přeštic ve složení: Paluchová, Černá, Brejchová, Kubaňová, Filová, Provazníková, Mašková a Krejzová. Všechno probíhalo dobře, jenom počasí nám neprálo. Všechny jsme se moc snažily a vybojovaly jsme 3. místo v soutěži družstev. Za jednotlivce se Kateřina Filová umístila ve skoku

do výšky s výkonem 135 cm na 3. místě, Kristýna Kubaňová v běhu na 800 metrů s výkonem 2 minuty a 54 sekund byla na třetím místě.

V kategorii mladší žáci se Jan Šváb umístil na 1. místě v běhu na 60 m s časem 7,59 sekund. V kategorii starší žáci se Erik Mašek umístil na 2. místě ve vrhu koulí s výkonem 11,04 metrů. Děkujeme všem závodníkům za reprezentaci naší školy.

Češi, do toho!

Letošní ME ve fotbale se koná ve Francii. Startovat bude 10. června 2016 a na 10 prvoligových stadionech (Parc des Princes, Stade de France, Stade de Bordeaux nebo na Stadium Municipal) se ho zúčastní 24 týmů. ME ve fotbale pořádá UEFA (Evropská fotbalová asociace). Vítěz turnaje se zúčastní Konfederáčního poháru FIFA 2017. Maskotem je malý chlapec v dresu

domácí reprezentace s číslem 16, zdobený také červenou pelerínou se znakem EURA. Ve finální části rozhodování o pořadatelsví spolu soupeřili 3 asociace, Francie, Itálie a Turecko. Všechny týmy kromě pořadatelského celku se musely kvalifikovat přes kvalifikační skupiny (popř. baráž). Nesmíme zapomenout ani na rozdělení do základních skupin. Na tomto šampionátu je jich 6. Z postupujících celků se tyto skupiny vytvořily losem. Finále, po kterém bude znám mistr Evropy na další 4 roky (čtyřletý interval), se na stadionu Saint Denis bude hrát 10. července. Mezi favority na titul patří obhájci trofeje ze Španělska, domácí Francie, sousední ambiciózní Itálie, mistři světa z Německa a v kvalifikační skupině naprosto suverénní Anglie. Chybět bude třeba bronzový výběr z MS - Nizozemsko, talenty opředené Dánsko nebo

Skotsko. Češi, kteří letos nemají moc jednoduchou skupinu (viz tabulka) postoupily na ME z 1. místa v kvalifikační skupině. Kromě favoritů je na šampionátu několik týmů, které je dobré sledovat, vždyť takové Chorvatsko má reprezentanty z nejlepších klubů světa, zajímavý výběr přivezou i Turci. Za podporu stojí slovenský tým, který je na ME poprvé od rozdělení Československa jako samostatný výběr, slovenští hráči mají jména i v nejprestižnějších evropských ligách (Marek Hamšík, Juraj Kucka, Martin Škrtel a další). Hraje se o trofej Henriho Delaunaye, zakladatele ME a prvního tajemníka UEFA. Na dnešní trofeji jsou jména vítězů vyryta na zadní straně. Trofej váží 8 kg a měří 60 cm.

Skupina A: Francie, Rumunsko, Albánie, Švýcarsko. **Skupina B:** Anglie, Rusko, Slovensko, Wales. **Skupina C:** Německo, Ukrajina, Polsko, Severní Irsko. **Skupina D:** Chorvatsko, Česko, Turecko, Španělsko. **Skupina E:** Belgie, Itálie, Irsko, Švédsko. **Skupina F:** Portugalsko, Rakousko, Maďarsko, Island. (Filip, 6.B)

Běž s větrem o závod!

Psal se 22. květen 2016 a pro členy RJO TJ Slavoj se konaly II. drezurní závody v areálu chovu koní A1/1 Jan Košťál Dobřany. My, jezdci, jsme měli sraz okolo 13:00, abychom si vyčistili koně, oblékli se, nasedali si a připravili se na závody, ale bez pomoci trenérek bychom to asi nezvládli. A ve 14:00 to všechno vypuklo... Byly tři úrovně drezurních úloh: 1. krok, 2. krok, klus, 3. cval. Jelikož si nepamatuji, jak přesně jsme jezdili popořadě, tak vám to sem asi nenapišu, ale mohu vám popsat, jak probíhal celý program. Jako první jsem jela já společně s Melisou Tomáškovou. Poté jeli asi ještě 3 jezdci. Pak byla krátká přestávka a

pokračovalo se dál. Když měli všichni odježděno, šli jsme vyčistit koně a převléct se zpět do civilního oblečení. Pak následovalo vyhlášení. Na pátém místě se umístila Michaela Váchalová na koni Sulejmanovi, čtvrtá byla Lucka Svobodová na klisně Dakotě, třetí Adéla Rancová opět na Dakotě, druhá Lenka Nováková na Logovi a první Tereza Škornová opět na Logovi. Celý den nám přálo pěkné počasí a doufám, že takhle bude i další závody. A tím vás všechny zvu na III. drezurní závody, které se budou konat 11. září 2016. (Sári, 9.A)

